

# Se réconcilier avec Dieu

Par Kelly R. Johnson  
*des soixante-dix*

## Förlikas med Gud

Äldste Kelly R. Johnson  
*i de sjuttios kvorum*

Conférence générale d'octobre 2025

*La réconciliation avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ conduit à une foi inébranlable.*

Lorsque j'étudie les Écritures, je tombe sur des mots qui attirent vraiment mon attention, principalement parce qu'ils ont une signification particulière en raison des expériences que j'ai vécues au cours de ma vie. J'ai fait carrière en tant qu'expert-comptable judiciaire. Dans ce contexte, le terme réconciliera attiré mon attention tandis que je lisais les Écritures. Mon travail consistait à rapprocher (« réconcilier » en anglais, N.d.T) les montants déclarés avec les documents comptables en appliquant des principes de comptabilité, d'audit et d'investigation. En d'autres termes, mon objectif était de faire coïncider les rapports financiers avec les documents financiers correspondants pour en garantir l'exactitude et la validité. Je cherchais diligemment à corriger les écarts et je consacrais beaucoup de temps à résoudre les divergences, même minimes.

L'apôtre Paul a supplié les Corinthiens en ces termes : « Soyez réconciliés avec Dieu ! » Être réconcilié avec Dieu signifie être ramené en harmonie avec Dieu ou rétablir une relation avec Dieu qui a été tendue ou rompue à cause de nos péchés ou de nos actions. En termes simples, être réconcilié avec Dieu signifie conformer notre volonté et nos actions à la volonté de Dieu ou, comme Russell M. Nelson l'a enseigné, laisser Dieu prévaloir dans notre vie.

Comme les Écritures l'enseignent, nous sommes libres d'agir par nous-mêmes, de « choisir le chemin de la mort éternelle ou le chemin de la vie éternelle ». Mais si nous ne sommes pas diligents, cette liberté d'agir par nous-mêmes peut nous amener à nous conformer de moins en

*Förlikning med Gud, genom Jesu Kristi försoning, leder till orubblig tro.*

När jag studerar skrifterna stöter jag på ord som verkligen fångar min uppmärksamhet, främst för att de får en särskild betydelse till följd av de erfarenheter jag fått genom livet. I mitt yrkesliv arbetade jag som brottsutredande ekorevisor. Med min bakgrund har det engelska ordet reconcile [som betyder att förlikas, försonas och stämma av, ö.a.] fångat min uppmärksamhet när jag läser skrifterna. Mitt arbete gick ut på att stämma av rapporterade belopp mot ekonomiska uppteckningar med hjälp av bokförings-, redovisnings- och utredningsmetoder. Med andra ord var mitt mål att jämföra de ekonomiska uppteckningarna med bokföringsunderlagen för att se till att de stämde överens och var giltiga. Jag ansträngde mig flitigt för att reda ut avvikelser, och det var vanligt att åtskilligt med tid ägnades åt att reda ut även den allra minsta avvikelse.

Aposteln Paulus vädjade till korintierna: "Låt försona er med Gud!" Att försonas, eller förlikas, med Gud innebär att komma i samklang igen med Gud, eller att återställa en relation med Gud som har blivit ansträngd eller bruten på grund av våra synder eller handlingar. Enkelt uttryckt betyder detta att förlikas med Gud att se till att vi anpassar vår vilja och våra handlingar efter Guds vilja, eller som president Russell M. Nelson har sagt, att vi låter Gud råda i våra liv.

Som skrifterna lär är vi fria att handla av oss själva, "att välja vägen till evig död eller vägen till evigt liv". Men om vi inte är flitiga kan denna frihet att handla av oss själva leda till en förlust av anpassning efter Guds vilja.

moins à la volonté de Dieu.

Le prophète Jacob a enseigné que, lorsque nous ne sommes pas en harmonie ou en accord avec Dieu, le seul moyen de parvenir à la réconciliation est de se « réconcilie[r] avec [Dieu] par l'expiation du Christ ». Nous devons comprendre que la réconciliation dépend de la miséricorde, ce qui implique que l'expiation, l'acte généreux de Jésus-Christ, rend la réconciliation possible.

En réfléchissant à votre vie, pensez à une occasion où vous vous êtes sentis loin de notre Père céleste parce que vous vous étiez détournés de lui. Par exemple, peut-être êtes-vous devenus moins diligents dans vos prières ou dans le respect de ses commandements. Tout comme nous choisissons de nous éloigner de Dieu, nous devons choisir de faire des efforts pour nous réconcilier avec lui. Le Seigneur a mis l'accent sur notre responsabilité lorsqu'il a dit : « Approchez-vous de moi, et je m'approcherai de vous ; cherchez-moi avec diligence et vous me trouverez, demandez et vous recevrez, frappez et l'on vous ouvrira. »

Comment le Sauveur nous aide-t-il à rétablir cette importante relation et à nous réconcilier ? En ce qui me concerne, je fais de grands progrès dans mon cheminement vers la réconciliation avec Dieu lorsque je suis le conseil du président Nelson en me repentant chaque jour. Je ressens cela parce que la réconciliation signifie le rétablissement d'une relation brisée, en particulier entre Dieu et l'humanité, en supprimant la barrière du péché.

L'une des grandes réconciliations relatée dans les Écritures est celle d'Énos. Quelque chose dans sa vie n'était pas en accord avec Dieu. Il a montré l'exemple en s'en remettant à l'expiation de Jésus-Christ pour se réconcilier avec Dieu. Il a expliqué son désir de se repentir, son humilité, ce sur quoi il a concentré son attention et sa détermination. Sa réconciliation avec Dieu a été confirmée lorsqu'une voix lui est parvenue, disant : « Énos, tes péchés te sont pardonnés, et tu seras béni. » Énos a reconnu l'influence que le repentir et la réconciliation ont eue sur lui lorsqu'il a dit : « Et moi, Énos, je savais que Dieu ne pouvait mentir ; c'est pourquoi ma culpabilité était balayée. »

La réconciliation apporte non seulement un soulagement de la culpabilité, mais aussi la paix en nous-mêmes et avec autrui. Elle guérit les relations, adoucit les cœurs et renforce notre vie

Profeten Jakob lärde att när vi märker att vi inte är i samklang med, eller inte anpassar oss efter Gud, är vårt enda sätt att uppnå förlikning att "förlika [oss] med [Gud] genom Kristi ... försoning" Vi måste förstå att förlikning är beroende av barmhärtighet, vilket innebär att Jesu Kristi nåderika försoningsgärning gör förlikning möjlig.

När du begrundar ditt eget liv, tänk då på ett tillfälle när du kände dig långt borta från din himmelske Fader eftersom du hade avlägsnat dig från honom. Till exempel blev du kanske mindre flitig i dina böner till honom eller i att hålla hans bud. Precis som vi väljer att avlägsna oss från Gud, måste vi välja att ta initiativ till förlikningen. Herren betonade vårt ansvar när han sa: "Närma er mig och jag ska närma mig er, sök mig flitigt och ni ska finna mig, be och ni ska få, bulta och det ska öppnas för er."

Hur hjälper Frälsaren oss att återställa och läka den här viktiga relationen? För egen del gör jag stora framsteg på min färd mot att förlikas med Gud när jag följer president Nelsons maning och omvänder mig varje dag. Anledningen är att förlikningen är ett tecken på att en bruten relation återställs, särskilt mellan Gud och människan, genom att syndens barriär tas bort.

En av de stora förlikningar vi läser om i skrifterna handlar om Enos. Något i hans liv hade inte anpassats efter Gud. Han visade exempel på att förlita sig på Jesu Kristi försoning för att kunna förlikas med Gud. Han förklarade sin vilja att omvända sig, sin ödmjukhet, sitt fokus och sin beslutsamhet. Hans förlikning med Gud bekräftades när en röst kom till honom som sa: "Enos, dina synder är dig förlåtna, och du ska bli välsignad." Enos insåg vilken inverkan omvändelsen och förlikningen hade på honom när han sa: "Och jag, Enos, visste att Gud inte kunde ljuga, varför min skuld var utplånad."

Förlikning ger inte bara lättnad från skuld-känslor utan också frid inombords och gentemot andra. Det läker relationer, får hjärtan att mjukna och stärker vårt lärjungaskap, vilket ger oss ökad

de disciple, apportant une plus grande confiance devant Dieu. Un autre fruit de la réconciliation, qu'Énos a décrit dans son récit, m'apporte beaucoup d'espoir et de confiance. Il a déclaré : « Et lorsque moi, Énos, j'eus entendu ces paroles, ma foi au Seigneur commença à être inébranlable. »

Quand j'étais enfant, mon grand-père maternel avait une grande cerisaie. J'ai eu l'occasion de travailler dans cette cerisaie, principalement l'été lors de la récolte des cerises. Quand j'étais très jeune, ma participation se limitait à recevoir un seau et à grimper dans un arbre pour cueillir les cerises.

La récolte des cerises a beaucoup changé lorsque mon grand-père a acheté une machine qu'on appelle un « secoueur d'arbres ». Cette machine saisit le tronc de l'arbre et le secoue, faisant tomber les fruits sur des filets pour les y recueillir. J'ai remarqué que, lorsque le secoueur commençait à secouer un cerisier, presque toutes les cerises en tombaient en quelques secondes. J'ai aussi remarqué que certaines cerises ne tombaient pas, que l'on secoue l'arbre pendant dix secondes ou même une minute entière. Elles restaient réellement inébranlables.

Il est possible de faire tomber les cerises d'un arbre en le secouant car elles libèrent de l'éthylène. Cette hormone affaiblit la couche de cellules entre la tige de la cerise et l'arbre. Par conséquent, la tige d'une cerise mûre se détache plus facilement de l'arbre, car son lien est affaibli.

Dans les Écritures, nous apprenons que le tronc d'Isaï est une métaphore du Messie, Jésus-Christ, dont il a été prophétisé qu'il viendrait de la lignée d'Isaï, le père du roi David. Tout comme l'éthylène affaiblit le lien d'une tige de cerise mûre, la désobéissance, les doutes et les peurs peuvent affaiblir notre lien au tronc d'Isaï, c'est-à-dire à Jésus-Christ, nous permettant d'être facilement ébranlés et séparés de lui. Aussi fidèles que nous soyons, nous devons veiller à ce que notre lien à Jésus-Christ ne s'affaiblisse pas.

Dans les Doctrine et Alliances, même les fidèles reçoivent un avertissement : « Mais il est possible que l'homme déchoie de la grâce et se détourne du Dieu vivant. » Le Seigneur ajoute : « Oui, [...] que même ceux qui sont sanctifiés prennent garde aussi. » Pour éviter de tomber, le Seigneur recommande « que l'Église prenne garde et prie toujours de peur de tomber en tentation ».

On pourrait assimiler l'état consistant à être

självttillit inför Gud. Något som ger mig mycket hopp och självttillit är en annan frukt av förlikning som Enos beskrev när han sa: "Och sedan jag, Enos, hört dessa ord blev min tro på Herren alltmer orubblig."

När jag var liten hade min morfar en stor körsbärsodling. Jag hade möjlighet att arbeta med odlingen, mest på sommaren när körsbären skulle skördas. Som liten pojke fick jag veta att min uppgift gick ut på att få en hink och bli uppskickad i trädet för att plocka körsbären.

Vårt sätt att skörda körsbär förändrades drastiskt när morfar köpte en maskin som skakade ner körsbären. Maskinen tog tag om trädstammen och skakade den, vilket fick körsbären att falla av trädet ner på näten som användes till att samla upp körsbären. Jag lade märke till att när maskinen började skaka trädet föll nästan alla körsbär av trädet inom några sekunder. Jag lade också märke till att det inte spelade någon roll om trädet skakades i tio sekunder eller en hel minut, vissa körsbär föll bara inte av. De gick verkligen inte att rubba.

Att skaka körsbär från ett träd är möjligt på grund av utsöndringen av etylen. Det här hormonet får cellagret mellan körsbärets stjälk och trädet att försvagas. Därför lossnar stjälken på ett moget körsbär lättare från trädet eftersom länken försvagats.

I skrifterna lär vi oss att Ishais stam är en metafor för Messias – Jesus Kristus – som enligt profetia skulle komma från Ishais släktlinje, han som var kung Davids far. På samma sätt som etylen försvagar länken till det mogna körsbärets stjälk, kan olydnad, tvivel och rädslor försvaga vår länk till Ishais stam, eller Jesus Kristus, vilket gör att vi lätt kan rubbas och skiljas från honom. Hur trogna vi än är måste vi skydda oss mot en försvagning av vår länk till Jesus Kristus.

I Läran och förbunden får även de trogna en varning: "Men det finns en möjlighet att människan kan falla ur nåden och avfalla från den levande Guden." Herren fortsätter: "Ja ... låt även de som är heliggjorda ta sig i akt." För att undvika att vi faller, säger Herren: "Låt därför kyrkan ta sig i akt och alltid be, så att de inte faller i frestelse."

Man skulle kunna likställa en lätthet att rub-

facilement secoué ou ébranlé à ce que les Écritures décrivent comme le fait d'être mûr pour la destruction, avec des conséquences imminentes. Cette expression peut aussi être utilisée dans un sens plus large pour indiquer un état de dégradation, de corruption ou de déclin qui rend quelque chose susceptible de s'effondrer ou de tomber en ruine.

Que représente cette maturité ? Cela signifie-t-il atteindre le point où nous sommes incapables de changer ? Non, je pense que cela signifie que nous atteignons un point dans le temps où nous ne sommes plus disposés à changer. L'antidote pour ne pas devenir mûrs pour la destruction est de faire les choses qui renforcent notre lien à Jésus-Christ. Comme je l'ai mentionné, le repentir a amené Énos à acquérir une foi inébranlable. Il y a de la force dans le repentir, un repentir régulier, prompt et fréquent. Comme le président Nelson nous l'a enseigné : « Rien n'est plus libérateur, plus ennoblissant ni plus indispensable à notre progression individuelle qu'un repentir régulier, quotidien. »

En plus de prêcher le repentir, le prophète Jacob a enseigné que le fait d'être conscient de la main de Dieu dans notre vie, de rechercher et de recevoir la révélation, et d'écouter Dieu quand il parle, nous aide à ne pas être ébranlés. Jacob a aussi enseigné : « C'est pourquoi nous sondons les prophètes, et nous avons beaucoup de révélations et l'esprit de prophétie ; et ayant tous ces témoignages, nous obtenons l'espérance, et notre foi devient inébranlable. » Le fait d'écouter les paroles et les invitations des prophètes et des apôtres, et d'agir en conséquence, nous remplira d'espérance, de confiance et de force, et nous permettra d'acquérir une foi inébranlable.

J'ai appris que le désir d'être réconcilié avec Dieu doit s'accompagner du désir de se repentir. Le repentir et le fait de goûter aux bénédictions de l'expiation de Jésus-Christ conduisent à une foi inébranlable. Une foi inébranlable conduit au désir de toujours se réconcilier avec Dieu. C'est un modèle en boucle et qui se réitère.

Frères et sœurs, je vous invite à vous réconcilier avec Dieu grâce à l'expiation de Jésus-Christ. Je témoigne que le fait de contracter des alliances et de les respecter renforce notre lien au Sauveur, ce qui nous permet d'éviter d'être mûrs pour la destruction. Je témoigne que cette réconciliation avec Dieu, grâce à l'expiation de Jésus-Christ, conduit à une foi inébranlable.

bas med vad skrifterna kallar att vara mogen för undergång med nära förestående konsekvenser för ens handlingar. Uttrycket kan även användas i bredare betydelse för att visa på ett tillstånd av förruttnelse, fördärv eller förfall som gör att något lätt kan kollapsa eller ödeläggas.

Vad representerar den här mognaden? Betyder det att det kan gå så långt att vi inte kan förändras? Nej, jag tror det betyder att vi kan nå en viss punkt där vi är ovilliga att förändras. Motgiftet mot att mogna för undergång är att göra sådant som stärker vår länk till Jesus Kristus. Som jag nämnde ledde omvändelsen Enos till en punkt där han fick orubblig tro. Det finns styrka i omvändelse – regelbunden, snar och flitig omvändelse. Som president Nelson lärde oss: "Inget är mer befriande, mer förädlade eller mer avgörande för vår personliga utveckling än regelbunden, daglig inriktning på omvändelse."

Utöver att predika omvändelse lärde profeten Jakob oss att när vi är medvetna om Guds hand i våra liv, när vi söker och tar emot uppenbarelse och lyssnar på Gud när han talar, hjälper det oss att inte rubbas. Jakob lärde också: "Därför utforskar vi profeterna, och vi får många uppenbarelser och har profetians ande. Och med alla dessa vittnen får vi ett hopp, och vår tro blir ... orubblig." Genom att lyssna och agera på de ord och uppmaningar vi får av profeterna och apostlarna kan vi fyllas av hopp, självtillit och styrka, vilket leder till att vår tro blir orubblig.

Jag har lärt mig att en önskan att förlikas med Gud måste åtföljas av en önskan att omvända sig. Att omvända sig och få erfara välsignelserna av Jesu Kristi försoning leder till en orubblig tro. Orubblig tro leder till en önskan att alltid vara förlikad med Gud. Detta är ett cirkulärt, eller iterativt, mönster.

Bröder och systrar, jag inbjuder er att förlikas med Gud genom Jesu Kristi försoning. Jag vittnar om att när vi ingår och håller våra förbund blir vår länk till Frälsaren stark och vi kan undvika att bli mogna för undergång. Jag vittnar om att denna förlikning med Gud, genom Jesu Kristi försoning, leder till orubblig tro.

Je sais que notre Père céleste nous aime,  
vous et moi, et qu'il a envoyé son Fils bien-aimé,  
Jésus-Christ, pour être notre Sauveur, no-  
tre Rédempteur et le grand Réconciliateur. Je  
témoigne de Jésus-Christ et je le fais au nom de  
Jésus-Christ. Amen.

Jag vet att vår himmelske Fader älskar dig  
och mig, och att han sände sin älskade Son Jesus  
Kristus att vara vår Frälsare, Återlösare och store  
Förlikare. Jag vittnar om Jesus Kristus och jag gör  
så i Jesu Kristi namn, amen.